

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιεύόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμοίρην τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. Πᾶσα ἀγγελία ἀφορώσα εἰς τὰς Κυρίας γίρεται δεκτὴ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Διὰ τὸ ἐσωτερικὸν Δρ. 5

Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν . . φρ. χρυσᾶ 8

Τριμὴ φύλλου λεπτὰ 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς
«**ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ**» καὶ παρὰ
τοῖς βιβλιοπωλείοις Βίλμπερ καὶ Μπέκ.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

Ὁδὸς Μουσῶν καὶ Βουλῆς

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην
ἀπὸ 10 — 12. Π. Μ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης τὸ κοινόν. — Ἡ Πρωτομαγιά (ποίημα ὑπὸ Μαριέττας Μπέτσου) — Ἀσπασία (ὑπὸ Μ. Ἡλιοπόδου) — Ἡ Βασίλισσα περιοδεύει. — Γυναῖκες στρατιῶται (ὑπὸ Εὐ. Θ. Ζαρίφη). — Ὁ Μάιος. — Ἡ Σιγή (ὑπὸ Μαρίας Λαρεντζάνη). — Μυθολογικά (ὑπὸ Α. Σ.) Ἑβδομαδιαῖον δελτίον. — Παικίλα — Νόστιμα. — Γνωμικά. — Συνταγὴ μαγειρικῆς. — Ἀλληλογραφία — Ἐπιφυλλίς.

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης τὸ κοινόν

Τίς τῶν φιλοσόφων ἠδυνήθη νὰ δώτῃ μέχρι σήμερον σαφεῖ καὶ πραγματικὸν τῆς κοινῆς γνώμης ὀρισμὸν; Ποία μεγαλοφυῆς διάνοια δὲν ἀπεδειλίασε πρὸ αὐτῆς. Ποῖαι καὶ πόσαι πολῦτιμοι διὰ τὴν κοινωνίαν ὑπάρξεις δὲν ἐθυσιάσθησαν εἰς τὸν βωμὸν τῆς ἰδιοτροπίας τῆς Μεγαλειότητος ταύτης;

Εὐλόγως δύναται τις καθ' ἡμᾶς νὰ παραβάλῃ αὐτὴν πρὸς Ἰθάσσαν, ἠρεμοῦσαν μὲν καὶ ἀβλαβὴ ἐνόσφῃ ἢ ἐσπερινῇ μόνον αὖρα ἐπιψαύει θωπευτικῶς τὴν ἐναρμονίῳ κυματίζουσαν ἐπιφάνειαν αὐτῆς, ἐπικίνδυνον δὲ τρομερὰν καὶ τὸ θυμὸν αὐτῆς καταβροχθίζουσαν, ἅμα τῇ ἐξεγέρσει ἰσχυρᾶς τοῦ ἀνέμου πνοῆς, ἥτις διασχίζουσα ἀνηλεῶς τὸ κύμα, ἀποκαλύπτει τὰς ὑπ' αὐτὸ κρυπτομένας ἀσχημίας. Ἡ ἐξέγερσις αὕτη ὑπὸ οὐρίου ἐνεργομένη ἀνέμου εὐεργετικῇ πολλᾶκις ἀποβαίνει, ὀδηγοῦσα τὸ πλοῖον γοργῶς εἰς ἀσφαλῆ λιμένα.

Τὰς τῇ θαλάσῃ παρεμφερεῖς ταύτας τῆς κοινῆς γνώμης ἐξεγέρσεις, λίαν ἐπιτυχῶς ἀπεικονίζει παρ' ἡμῖν ἡ συνηθεστάτη φράσις, ὑπάρχει ρεῦμα ὑπὲρ ἢ κατὰ τινος. Τὴν φράσιν ταύτην ἐπανάλαβε καὶ πρὸς ἡμᾶς κύριός τις ἐκπλαγεὶς διὰ τὴν πληθὺν τῶν ἐν τῷ μικρῷ τούτῳ χρονικῷ διαστήματι ἐγγραφέντων συνδρομητῶν ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῶν Κυριῶν», καὶ ἐν γένει διὰ τὴν μεγάλην διάδοσιν, ἧς τὸ φύλλον ἡμῶν ἔτυχε καὶ τυγχάνει ἀνὰ πᾶσαν τὴν ὑπὸ Ἑλλήνων κατοικουμένην γῆν. «Ἐπάρχει ρεῦμα ὑπὲρ τῆς Ἐφημερίδος σας, Κυρία μου, εἶπεν».

Παραδεχόμεθα τὴν γνώμην τοῦ κυρίου τούτου, καθόσον μάλιστα τὸ ἐκδηλωθὲν ρεῦμα ὑπὸ οὐρίου ἐνεργούμενον ἀνέμου

ἐπιβοηθεῖ μεγάλως τὴν πρὸς τὰ πρόσω πορείαν μας. Ἄλλως τε τὸ τῆν κοινὴν γνώμην ἀναπαριστῶν τούτο ρεῦμα ἐξεδηλώθη ἡμῖν, οὐ μόνον διὰ τῆς ἐγγραφῆς πολλῶν συνδρομητῶν καὶ τῆς ἀνὰ χιλιάδας πωλήσεως τοῦ φύλλου, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς τοῦ τύπου ἐπιδοκιμασίας καὶ ἐνθαρρύνσεως ἡμῶν παρὰ τούτου κατὰ τὰ πρόωτα ἔτι καὶ ἀσθενῆ βήματά μας, ὡς καὶ δι' ἑκατοντάδων ὄλων ἐπιστολῶν ἀποσταλείσων ἡμῖν ὑπὸ πτερόων, μητέρων, συζύγων καὶ ἀδελφῶν.

Ἡ ὑπὲρ ἡμῶν λοιπὸν ἐκδηλωθεῖσα κοινὴ γνώμη ἐπιβάλλει ἡμῖν ὑποχρεώσεις, πρὸς ἐπιτέλειαν τῶν ὁποίων ὑπερανθρωπίνους καὶ ἀνωτέρους τῶν δυνάμεών μας ἀγῶνας ἀφείλομεν νὰ καταβάλλωμεν, ὅπως ἐπαξίως ἀνταποκριθῶμεν εἰς τὰς προσδοκίας καὶ ἀξιώσεις αὐτῆς.

Ἐπειδὴ ὅμως τὸ κοινὸν ἡμῶν συνίσταται κατὰ μέγα μέρος ὑπὸ γυναικῶν, ἐπειδὴ ἡ Ἐφημερίς ἡμῶν σκοπὸν προτίθεται, ὡς καὶ ἐν τῷ προγράμματι ἡμῶν διελάθωμεν τὴν μελέτην καὶ ἀνάπτυξιν παντὸς θέματος, ἀφορῶντος εἰς τὴν γυναικῆα, ἧς τὴν βελτίωσιν παντὶ θένει θέλομεν ἐπιδιώξει, ἀποτεινόμεναι πρὸς τὴν καρδίαν τοῦ γυναικείου κοινοῦ ἡμῶν παρακαλοῦμεν, ὅπως, ἐφ' ὅσον τούτο δύναται, ὑποδοθητῆ ἡμᾶς ἐν τῷ ἐπιμόχθῳ ἀγῶνι, ὅπερ ἀνελάθωμεν. Μὴ, πρὸς Θεοῦ! ἀρκεσθῆ εἰς τὴν διὰ λόγων μόνον καὶ τὴν διὰ τῆς ξηρᾶς τοῦ φύλλου ἀναγνώσεως ἐκδηλουμένην ἐπιδοκιμασίαν, διότι ἀναμφιβόλως θέλει ὠθήσει ἡμᾶς εἰς ναυάγιον. Λέγονται ναυάγιον, ἐννοοῦμεν τὴν ἀποτυχίαν τῆς ἠθικῆς ἐπιρροῆς, ἣν ἡ Ἐφημερίς αὕτη ἀξιοὶ νὰ ἐξασκῆ ἐπὶ τοῦ γυναικείου κοινοῦ.

Δὲν ἱκανοποιοῦνται οἱ κόποι μας, ἀλλ' οὐδ' ὁ σκοπὸς τῆς Ἐφημερίδος ἐπιτυγχάνει διὰ τῆς ἀνὰ χιλιάδας πωλήσεως τοῦ φύλλου. Ποθοῦμεν καὶ παρακαλοῦμεν ὅπως τὰ ἐν τῇ Ἐφημερίδι ταύτῃ βασανιζόμενα ζητήματα, καὶ τὰ ἐκ τούτων προκύπτοντα ἠθικὰ συμπεράσματα εὐρωσιν ἡμῶν ἐν τῇ γυναικείᾳ καρδίᾳ, ἐνασκρανόμενα ἐν αὐτῇ καὶ ἐπιρροὴν τινα ἐξασκούντα ἐπὶ τῆς βελτιώσεως αὐτῆς.

Θὲν ἀπαιτοῦμεν βεβαίως ὅπως, αἰ ὡς ἐκ τῆς ἐξέως ριζοθεῖται παρ' ἡμῖν ἑλλείψει ἀθημερὸν ἐξαφνισθῶσιν, ἀλλ' οὔτε ἀξιοῦμεν, ὅτι τόσον σοφὰ καὶ θαυματουργὰ τυγχάνουσι

ΑΣΠΑΣΙΑ

τά ύφ' ἡμῶν λεγόμενα, ὥστε ἀσυζητηταί νά γίνωνται παρα- δεκτά· τούναντίον, ἀναγνωρίζουσαι ὅτι πολλά γεννῶνται καλὰ ἐκ τῆς συζητήσεως, παρακαλοῦμεν τὰς ἀναγνωστρίδας ἡμῶν, ὅπως εἰς πᾶσαν προκύπτουσαν μεταξύ ἡμῶν καὶ αὐτῶν λογικὴν διαφωνίαν διαμαρτύρωνται καὶ περὶ τούτου πείθωσιν ἡμᾶς διὰ καταλλήλου τῆς ἰδίας γνώμης διατυπώσεως, ἢν εὐχαρίστως θέλομεν ἀποδέχεσθαι.

Ἰδοὺ ἡ παράκλησις καὶ ἡ ἀρωγῆ, ἢν παρὰ τοῦ γυναικείου κοινού προσδοκῶμεν, ἀφοῦ τοῦτο ἀποτελεῖ τὴν ἠθικὴν ἡμῶν δύναμιν καὶ παρὰ τῆς καταλλήλου τοῦ ὁποίου ἐνεργείας ἐξαρ- τᾶται ἡ πρὸς τὰ πρόσω πορεία ἡμῶν.

Εὐχαριστοῦμεν τὴν Μεγαλειότητα ταύτην διὰ τὴν πρῶ- τὴν πρὸς ἡμᾶς εὐγενῶς ἐκδηλωθεῖσαν καλὴν ὑποδοχὴν τῆς καὶ εὐχόμεθα, ὅπως ἐν τῷ μέλλοντι ἡ Ἐφημερίς ἡμῶν ὑπ' αὐτῆς βοηθουμένη, ἐπιφέρει τὸ παρὰ πάντων ποθητὸν ἀπο- τέλεσμα.

Η ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

Μέρα γλυκιά πρωτομαγιάς ξημέρωσε καὶ πάλι,
Χόνεις τριγύρω μας δροσιά,
Δίνεις τοῦ ρόδου μυρωδιά,
Τῆς γῆς περίσσα κάλλη.

Αἰλοῦν τ' ἀπόρησι στὰ κλαριά, ἀκούονται τραγούδια
Τ' ἀγέρι παίζει σιγαρά
Κί' ἡ πεταλοῦδα τριγυρᾷ
Σ τὰ χόρτα ἔ τὰ λουλοῦδια.

Καὶ σὺ βραδιά ἐρωτικὴ, μὲ μάγια εἶσαι σπαρμένη,
Χαρὰ ἔς ἐκείνον ποῦ μπερῆ
Ταῖς ὡμορφιαῖς σου τὰ θωρῆ
Δίχως καρδιά θλιμμένη!

Ἄνοιξι μὲ τὰ λουλοῦδα, νεότη μὲ τὴν ἐλπίδα,
'Ἀνταμωμέν' ἀδελφικά,
Γιατὶ περᾶτε βιαστικά
Σὰ μὲν χρυσὴ ἀχτίδα;

Σ τὴν πρᾶσιτῶδ' ἀνάμεσα τῇ μουκομυρισμένη
'Ἄες τὸ νεράκι ποῦ κυλᾷ,
'Ἐτσι κι' ἡ νεότη ἀπαλὰ
Σὰν τὸ νερὸ διαβαίνει.

Ἄνοιξι μὲ τὰ λουλοῦδα, νεότη, γλυκὴ καμάρι,
Ντυθῆτε τώρα τὴ χαρὰ
Τὰ κάλλη σας τὰ δροσερὰ
'Ὁ χρόνος θὰ τὰ πάρῃ

σᾶς ἡ χάρι τ' οὐρανοῦ, στολίδια ζηλεμένα,
Γὰ σᾶς ὁ οὐρανὸς γελᾷ,
Μὲ σᾶς τοῦ κόσμου τὰ καλά
Χαρήτ' ἀδελφωμένα.

MARIETA ΜΠΕΤΣΟΥ.

Ἐλέχθη ἐν τῷ περὶ ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς φιλοκαλίας δημοσιευθέντι ἐν τῇ Ἐφημερίδι ταύτῃ ἄρθρῳ, τίς ἡ ἐπαίρα παρὰ τοῖς ἀρχαίοις καὶ οἶαν αὕτη ἐξήκει ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ ἀνδρός.

Ἡ Ἄσπασια ἡ διασημότερα πασῶν καὶ ἡ εὐφροσύνῃ τῶν γυναικῶν τῆς ἐποχῆς τῆς, κατεῖχε βεβαίως θέσιν ἀνάλογον τῆς ἀξίας τῆς, ἀφοῦ κατόρθωσε νά καταστῇ ἡ νόμιμος σύζυ- γος τοῦ μεγάλου ἐκείνου καὶ ἐξόχου ἀνδρός, πρὸς ὃν κατὰ μέγα μέρος ὀφείλεται ἡ εὐκλεία τῆς Ἑλλάδος. Ἡ Ἄσπασια ἐγένετο σύζυγος τοῦ Ἱερικλέους, ἀφοῦ οὗτος διεζεύχθη, ἐκ τοῦ σφοδροῦ πρὸς αὐτὴν ἔρωτός του, τὴν σύζυγον αὐτοῦ, ἐξ ἧς εἶχεν ἀποκτήσει δύο υἱούς. Ὁ ἐνδοξος οὗτος τῶν Ἀθηνῶν ῥήτωρ διετήρησεν ἀκαίριον τὸ πρὸς τὴν Ἄσπασίαν πάθος του μέχρι τῆς τελευταίας του στιγμῆς· οὐδέποτε ἀπεμακρύνετο ἀπὸ τῆς οἰκίας του, πλὴν ὅτε αἰ πρὸς τὴν πολιτείαν ὑποχρεώσεις του ἐξηνάγκαζον αὐτὸν πρὸς τοῦτο. Λέγουσιν ὅτι ὁ πρὸς αὐ- τὴν ἔρωσ του ἦν τόσο μέγας, ὥστε ὅτε ἐχθροὶ αὐτοῦ τε καὶ τῆς Ἄσπασίας κατηγοροῦσαν αὐτὴν ἐπὶ ἀσεβείᾳ καὶ ἀνθητικώ- τητι, ὁ ὑπερήφανος ἐκεῖνος ἐξόχος ἀνὴρ μακρὰν τοῦ νά συμ- μερισθῇ τὰς ἰδέας τῶν ἄλλων, ἔπεσε μετὰ δακρύων εἰς τοὺς πόδας τῶν δικαστῶν τῆς, ἐξαιτούμενος τὴν ἀθώωσιν τῆς φιλάττης αὐτῇ Ἄσπασίας, ὅπερ καὶ ἐπέτυχε.

Ἡ ἐκ Μιλῆτου τὴν καταγωγήν ἔλκουσα εὐφροσύνῃ αὕτη γυνὴ ὄφειλε τὴν ἐπιρροὴν, ἢν ἐξήσκει, οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ Πε- ρικλέους, ἀλλ' ἐπὶ πάντων τῶν μεγάλων ἀνδρῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, οὐχὶ εἰς τὴν καλλονὴν, ἀλλ' εἰς τὸ ἔκτακτον, οὕτως εἰπεῖν, ἰδιοφυῆς αὐτῆς πνεῦμα.

Ἡ διασωθεῖσα τῆς Ἄσπασίας ἐν μεταλλίῳ εἰκῶν, ἧς τὸ σῶμα ἀναπαριστᾷ προτομὴν σώματος Ἐρμοῦ, τιμὴν ἀνεμο- μομένην εἰς τοὺς μεγάλους ἀνδρας τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἡ εἰκὼν λέγεται αὕτη, παριστᾷ οὐχὶ βεβαίως τὸ ἰδανικὸν ἐ- κείνο πλαστικὸν τῆς Ἀφροδίτης κάλλος, ἀλλὰ τὴν ἐμβριθὴ καὶ κλασικὴν τῆς Ἀθηναῖς φυσιογνωμίαν. Ὁ οἶκος αὐτῆς ἦν τὸ ἐντευκτήριον τῶν ἐνδοξοτέρων καὶ διασημωτέρων σοφῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

Ἡ Ἄσπασια διεκρίνετο ἰδίᾳ ἐπὶ ρητορικῇ δεινότητι, δι' ἃ καὶ διδάσκαλος τοῦ Σωκράτους εἰς τὴν ρητορικὴν ἐγένετο αὐ- τῇ εἰς ἀνταπόδοσιν δὲ ὁ Σωκράτης ἐδίδαξεν αὐτῇ τὴν φιλο- σοφίαν· λέγεται μάλιστα ὅτι ἡ ρητορικὴ δεινότης τοῦ Περι- κλέους ὀφείλεται εἰς τὴν Ἄσπασίαν, παρ' ἧς οὗτος τὴν ρητο- ρικὴν ἐξέμαθε καὶ μεθ' ἧς ἐμελέτησε τὰς πολιτικὰς ἐπιστή- μας. Οἱ πλείστοι τῶν Ἀθηναίων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ὠδήγουν τὰς ἀγνάς καὶ σεβαστὰς αὐτῶν συζύγους πρὸς τὴν Ἄσπασίαν, ὅπως παρ' αὐτῆς ἐκμάθωσι τὴν δυσκολωτέραν τῶν ἐπιστημῶν, ἧτοι τὸν τρόπον τοῦ ζῆν καὶ τὴν ζωὴν τοῦ συζύγου καθιστά- ναι εὐτυχῆ. Ὅπως δὲ εἰς τὴν εὐφροσύνῃν Μιλητιανὴν ἀπει- δίδονται κατὰ μέγα μέρος ἡ ρητορικὴ τοῦ Περικλέους δεινό- τῆς καὶ ὁ χρυσοῦς τῶν Ἀθηνῶν αἶων, καθ' ὃν τέχνη καὶ ἐπιστήμαι ἀρίκοντο εἰς τὸ ὑπατον αὐτῶν σημεῖον, εἰς τὴν αὐτὴν ἐπίσης ἀποδίδονται πολλαὶ ἀτυχεῖς τοῦ Περικλέους ἐκστρατείας, ὡς ἐπὶ παραδείγματι ἡ κατὰ τῆς Σάμου ποικύτη, ἐν ἧ πολλοὶ τῶν Ἀθηναίων ἔπεσαν μαχόμενοι.

Ὁ Περικλῆς ἐξεφώνησε πανηγυρικὸν εἰς τιμὴν τῶν πεσόν-

των, κινήσαντα τὸν θαυμασμόν καὶ τὴν ἐκπλήξιν τοῦ ἀκρα- τήριου του· αἱ Ἀθηναῖαι γυναῖκες ἐσπευσαν ἐνθουσιῶδεις νά στέψωσιν αὐτόν. Μόνη ἡ Ἑλπινίκη ἡ τοῦ Μιλτιάδου θυγά- τρ καὶ τοῦ Κίμωνος ἀδελφῆ μιτούσα τὴν Ἄσπασίαν καὶ ἀποστρεφόμενη τὸν Περικλέα κατελέμφθη αὐτοῦ, ὡς χύνον- τος τὸ αἷμα τῶν Ἀθηναίων, οὐχὶ πρὸς καταπολέμησιν τοῦ ἐχθροῦ, ἀλλὰ πρὸς καταστροφὴν συμμάχου πόλεως. Εἰς τὴν Ἄσπασίαν ἀπέδωκαν ἐπίσης τὸν ἀτυχῆ Πελοποννησιακὸν πόλεμον, ὅστις ἦν γέννημα τῆς μεταξὺ Ἀθηναίων καὶ Σπαρ- τιατῶν ἀντιζηλίας, καὶ ὅστις συνεπύγαγε τὴν καταστροφὴν τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ πρῶτος πανηγυρικὸς λόγος, ὃν ὁ Περικλῆς ἐξεφώνησε καὶ δι' οὗ ἐξῆμνησε μετ' ἀκαταμαχίτου δυνάμειος τοὺς πρῶ- τους πεσόντας ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ, συντάχθη, ὡς ὁ Πλάτων λέγει, παρ' αὐτῆς τῆς Ἄσπασίας. Παραθέτομεν ὧδε περιεκτικὰς τινὰς τοῦ παρὰ τοῦ Θουκυδίδου παραφρα- σθέντος πανηγυρικοῦ τούτου, ὃν τόσοι συγγραφεῖς ἐξῆμνησαν, θαυμάσαντες τὴν ρητορικὴν τῆς γυναικὸς μεγαλοφυΐαν.

Ὁ πρὸς τοὺς πεσόντας ἔπαινος ἀποδίδεται εἰς τὴν γενε- τειραν αὐτῶν χώραν, ἧτις ἐδίδαξεν αὐτοῖς τὴν πρὸς τὴν ἐλευ- θερίαν ἀγάπην, τὴν ἰσότητά, τὸ πρὸς τοὺς νόμους σεβασ, τὴν γενναϊότητα, τὴν πρὸς τὸ καλὸν λατρείαν, τὴν ὑγειᾶ τῆς ἐρ- γασίας συνήθειαν· ἡ χώρα αὕτη ἧτις μετέδωκε καὶ ἐκληροδό- τησεν αὐτοῖς τόσην δύναμιν καὶ δόξαν, ὥστε μόνη ἡ ἰδέα ὅτι ἡδύναντο νά ἀπολέσωσιν αὐτὴν, ἐνέπνευσεν εἰς αὐτοὺς τὴν θείαν ἐκείνην καὶ ἱερὰν ἀγανάκτησιν, ὑφ' ἧς ὀρμώμενοι προσέφερον τὴν ἑαυτῶν ζωὴν ὀλοκαύτωμα εἰς τὸν βωμὸν αὐ- τῆς. Περαιῶν τέλος ὁ Περικλῆς τὸν ὑπὸ τῆς Ἄσπασίας συν- ταχθέντα πανηγυρικὸν τούτον, ἀποτείνεται πρὸς τὰς χήρας τῶν πεσόντων διὰ τῶν ἐξῆς λόγων: «περιορίσθητε εἰς τὰ ἀφορώντα εἰς τὸ φύλον σας καὶ ἀρκεσθῆτε εἰς τὴν ἐκ τούτου δόξαν.» Ἐν ταῖς ὀλίγαις ταύταις λέξεσι καταφανὲς καθί- σταται ἡ ὑπὸ τῆς Ἄσπασίας σχηματισθεῖσα περὶ γυναικὸς πεποιθήσις, ὅτι ὁ κύκλος, ἐν ᾧ αὕτη ὀφείλει νά ζητήσῃ τὴν δόξαν, τιμὴν καὶ εὐδαιμονίαν αὐτῆς εἶναι ἡ οἰκογένεια μάλ- λον, ἢ τὸ πεδῖον τοῦ πολέμου καὶ τὸ εὐρύ τῶν ἐπιστημῶν στάδιον.

MARIANΘΗ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ.

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΠΕΡΙΟΔΕΥΕΙ

Ἡ Αὐτῆς Μεγαλειότης ἡ σεπτὴ ἡμῶν Ἄνασσα ἀπὸ τῆς προπαραλθούσης ἐβδομάδος περιοδεύει ἀνά τὴν Ἑλλάδα μετὰ τοῦ Βασιλέως ἡμῶν καὶ τῆς λοιπῆς βασιλικῆς οἰκογενείας. Ἡ περιοδεία αὕτη σκοπὸν ἔχει, ὡς λέγεται, τὰ μὲν, ὅπως ὁ διάδοχος γνωρίσῃ καὶ ἐπισκεφθῇ τὰς ἐπαρχίας τῆς χώρας, ἐφ' ἧς προώρισταί νά βασιλεύσῃ τὰ δὲ, ὅπως αὕτη ἀντι- καταστήσῃ τὰ θερινὰ συνήθη ταξείδια τῆς βασιλικῆς οἰκο- γενείας.

Ἡμεῖς ἐποθοῦμεν νά δώσωμεν καὶ τρίτον λόγον εἰς τὴν περιοδείαν ταύτην, λόγον ἀφορώντα εἰς τὴν Βασιλισσάν μας τὴν φιλόσοφον ταύτην καὶ φυσικὴν προστατίδα πάσης Ἑλληνίδος γυναικός. Ἐποθοῦμεν, ὅπως ἡ ἀγαθὴ Βασιλισσά μας μελετήσῃ τὴν κατάστασιν τῆς Ἑλληνίδος χωρικῆς γυναικὸς καὶ τὴν, ἐκ τῆς μελέτης ταύτης, σύντονον τῶν κακῶς ἐχόν- των θεραπειῶν ἐπιδιώξῃ.

Ἄλλὰ πρὸς εὐτυχῆ τοῦ τοιούτου ἐπίτευξιν ἠθέλομεν εὐ- χηθῆ, ὅπως ἡ Αὐτῆς Μεγαλειότης, οὐχὶ ἐν βασιλικῇ πομπῇ καὶ ἀκολουθίᾳ, ἀλλ' ὡς ἄγνωστος (incognito) μεταβῇ εἰς χωρίον τι, ἐπισκεφθῇ τὴν ἐν πενιχρᾷ καλύβῃ διαιωμένην χωρικὴν γυναῖκα, ἐξετάσῃ τὸν τρόπον τῆς ζωῆς αὐτῆς, ἀ- κούσῃ τὸ μοῖ ἐκεῖνο τὸ ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὴν λέξιν Κυρία, συνεννοηθῇ διὰ νευμάτων μετ' αὐτῆς, (διότι καὶ ἡ δέια λε- πτὰ μακρὰν τῆς πρωτεύουσας ζωῆς χωρικῆ ἀγνοεῖ τὴν μη- τρικὴν τῆς γλώσσαν, χάρις βεβαίως εἰς τὸν κατακλύσαντα ἡμᾶς πολιτισμὸν) καὶ θέσῃ, οὕτως εἰπεῖν, τὴν λεπτοφυᾶ βα- σιλικὴν αὐτῆς χεῖρα ἐπὶ τῶν χαινουσῶν πληγῶν τῆς ἀτυχῆς Ἑλληνίδος χωρικῆς, τοῦ προβληματικοῦ τούτου καὶ εἰς τοὺς φυσικοὺς νόμους ἀντικειμένου ὄντος, τοῦ δίκην ὑποζυγίου νυχθημερὸν ἐργαζομένου πρὸς ἀπόλαυσιν τεμαχίου ξηροῦ μαύρου ἄρτου. Ἦθελεν ἀναντιρρήτως αἰμάσσει ἡ εὐαίσθητος αὐτῆς καρδιά ἐπὶ τῇ θέᾳ τῆς ὀδυνηρᾶς βαρβαρότητος, ἧς θῦμα τυγχάνει ἡ Ἑλληνικὴ χωρική.

Αἱ δυστυχίαι τῆς χωρικῆς μας ἄρχονται μετὰ τῆς ζωῆς αὐτῆς. Οὐδεὶς βεβαίως ἀγνοεῖ, οἷας οἰκτρᾶς ὑποδοχῆς τυγχά- νει ἡ γέννησις θυγατρὸς παρὰ τοῖς χωρικοῖς. Ποσάκις ἡ ἀτυ- χῆς λεχὼ ξυλοκοπεῖται παρὰ τοῦ ἀθέντου συζύγου αὐτῆς ἢ διὰ κλωτσημάτων φιλοδωρουμένη ἐξω τῆς θύρας εἰπτεται διὰ τὴν ἱεροσυλίαν, ἢν διεπράξατο, φέρουσα ἐν τῷ κόσμῳ θυγά- τριον (καὶ κατὰ τὴν ἰδικὴν τὴν ἐκφραστικωτέτην χαρακτή- ρισιν, μὲ συμπάθειο θηλυκὸ), τὸ ὅποιον ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ περι- θάλπει ἐν τῷ γήρατι τὸν φιλόφρονά τοῦτον καὶ φιλόσοφον πατέρα. Τινὲς τρόπῳ δὲ τὰ ἀτυχῆ ταῦτα πλάσματα ἀναπτύσ- σονται, ἀφιέμενα εἰς τὸ ἔλεος τοῦ ὑψίστου καὶ τὸ μὴ αἰμο- βόρον τῶν αἰγῶν καὶ χοίρων, ὧν τὸ γρύλισμα ἀντικαθιστᾷ τὸ νανούρισμα, καὶ τὰ σκιρτήματα καὶ τετραποδητὴ πηδήματα τὰς πρὸς τὸ δυστυχῆ μικρὸν θωπείας, τὰς ὥρας καθ' ἃς τοῦτο δὲν εἶναι κρεμασμένον ἀπὸ τινος δένδρου, ἐντὸς τῆς σχοινίνης ἐκείνης αἰώρας, ἐν ἧ τὸ αἷμα τοῦ δυστυχῆς πλάσματος συν- ωθεῖται ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ πολλάκις τὸν ἐξ ἀσφυζίας ἐπάγεται θάνατον· ἄλλως τε καὶ αἱ μυῖαι, τὰ ἔντομα, αἱ καυστικαὶ τοῦ ἡλίου ἀκτῖνες, ἡ δρόσος τῆς πρωΐας ἐπὶ το- σοῦτον ἐξοιδραίνουσι καὶ ἐκδέρουσι τοῦ ἀτυχῆς μικροῦ τὸ πρόσωπον, ὥστε ἀπὸ ὠραίου καὶ τρυφεροῦ εἰς τερατώδες καὶ ἄμορφον μεταβάλλουσι τοῦτο.

Ἄμα δὲ τῇ ἐνηλικιώσει, ἧτις συμπληροῦται παρὰ τοῖς χωρικοῖς κατὰ τὴν ἐπιγὴν ἀκριβῶς, καθ' ἣν τὸ ἀτυχῆς μι- κρὸν δύναται νά διευθύνῃ τὸ γυμνὸν καὶ ρυπαρὸν σῶμά του, δὲν ἀποστέλλεται βεβαίως τοῦτο εἰς τὸ σχολεῖον, ἵνα δι' ὀ- λίγων γραμμάτων καὶ τινῶν νοθεσιῶν καὶ διδαγμάτων καὶ τὴν μητρικὴν ἐκμάθη γλώσσαν καὶ ἀνθρώπος καταστῇ δια- κρινόμενος τοῦ ἀλόγου ζώου. Ἄλλὰ μήπως ὑπάρχει σχολεῖον; ἢ καὶ ἐὰν ὑπάρχῃ, μὴ τὸ δύσμοιρον τοῦτο δὲν ὑποχρεοῦται νά ἐξασφαλίσῃ διὰ τῆς ἐργασίας του τὸν πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ ἀναγκασιούνα ἄρτον;

Τίνος ἡ καρδιά δὲν ραγίζεται ἐπὶ τῇ θέᾳ περιχαλεστά- τῆς νεάνιδος, φερούσης ἐπ' ὤμων φορτίον, ὅπερ καὶ ὁ ρω- μαλεώτερος ἀνὴρ τῆς πόλεως μας ἀδυνατεῖ νά φέρῃ, καὶ τοῦ προσόντος τούτου θεωρουμένου ἀπαραιτήτου διὰ τὴν ἐκλογὴν ταύτης, ὡς συζύγου

Ὁ χωρικός σύζυγος ἢ πατήρ εἰς τὰ πλείστα τῶν χωρίων

Η ΣΙΓΗ

(κατά το γαλλικό).

Γνωστόν ὅτι οἱ ἄρχαιοι οἱ τὸ πᾶν θεοποιούοντες, εἶχον ἐ- γείρει βωμούς εἰς τὴν σιγὴν ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Ἄρποκράτους, καὶ ὑπὸ τὴν μορφήν νεανίου κρατοῦντος τὸν δάκτυλον ἐπὶ τῶν κεκλεισμένων αὐτοῦ χειλέων. Καὶ ἱερεῖς ἐμισθοδοτοῦντο διὰ τὸν ναὸν τῆς Σιγῆς.

Γνωστόν ὡσαύτως ὅτι ὁ Ἄρποκράτης εἰς τινὰ μέρη εἶχεν ἱερείας. Πλεῖστοι σοφοὶ ἀρνοῦνται τὸ δυνατόν τῆς ὑπάρξεως τοῦ τοιοῦτου, ἀλλ' ἀπατώνται.

Ἡ σιγὴ ἐνίοτε εἶναι ἀναγκαῖα, ἐνίοτε εἶναι ἀρετὴ.

Ἐὰν ὑπάρχωσι ρήτορες τῶν ὁποίων ἀγοράζομεν τὴν φω- νήν, ὑπάρχουσι καὶ ἐκουσίως βωβοὶ τῶν ὁποίων πληρώνομεν τὴν σιωπὴν.

Ὅπότεν οἱ Γαλάττι κατέστρεψαν τὴν πρωτεύουσαν τοῦ κόσμου, οἱ συγγλητικοὶ πατέρες περιτετυλιγμένοι τοὺς μαν- δῦας τῶν ἐσίων. Τὴν νὰ ἔλεγον εἰς τοὺς βραδύρους οἴτινες ἦσαν ἰσχυρότεροι;

Ἡ βία ἐπιβαλλομένη σιγὴ φέρει ἐνίοτε τὰ πικρότερα ἀ- ποτελέσματα. Ἀλλοίμονον εἰς τὸν ἐπιβάλλοντα αὐτήν, ἐὰν δὲν ἔχη ὑπὲρ αὐτοῦ (ἐκτὸς τῆς βίας) τὴν δικαιοσύνην καὶ τὸν λόγον!

Ἐνίοτε ἡ σιγὴ εἶναι εὐγενὴς καὶ ἀρμόζουσα, ἄλλοτε πάλιν ἔνοχος καὶ ὑβριστικὴ.

Ἡ σιγὴ εἶναι ἐπικίνδυνος λίαν, ὅταν ὁ τηρῶν αὐτὴν σιω- πᾶ ἐξ ἐπιμονῆς καὶ πείνματος ἡ σιγὴ αὐτὴ θὰ λυθῆ θάττον ἢ βράδιον. Παλλάκις ὅμως λυεταὶ παρακαίρως.

Μυριάκις ἀνέφερον τὴν λέξιν τοῦ Μαζαρίνου. Ὁ ὑπουρ- γὸς οὗτος ἔλεγε μὲ προφορὰν οὐδὲν ἔχουσαν τὸ γαλλικὸν «ψά- λουν; τόσω καλλίτερα, θὰ πληρώσουν.» Καὶ ἡ σιγὴ λοιπὸν τῶν καταδυναστευομένων ἔχει σημασίαν;

Ἡ ὑψίστη τῆς σιγῆς δύναμις εἶναι ὅποτεν μεταχειριζώ- μεθα αὐτὴν πρὸς ἀπάντησιν εἰς τὰς προσβολὰς ἐκείνων, οὓς περιφρονοῦμεν.

MARIA LARENTZAKH.

ΜΥΘΟΛΟΓΙΚΑ

ΑΘΗΝΑ

(Συνέχεια ἴδε ἀριθμὸν 6).

Ἡ πρὸς τὴν θεὰν Ἀθηνᾶν λατρεία ὑπῆρξε πάντοτε σε- βαστὴ παρὰ τοῖς Ἕλλησι. Εἰσῆχθη δὲ ἐν Ἑλλάδι παρὰ τοῦ Κέκροπος κατὰ τὸ 1556 ἢ 1582 π. Χ. ὅστις μετώκησεν ἐξ Αἰγύπτου εἰς τὴν Ἀττικὴν καὶ κατέστησε τὴν τῆς Ἀθη- νᾶς λατρείαν σεβαστὴν, διὰ τῆς ἀκολούθου θεοσκευτικῆς ἀρχῆς. «Ἡ φρόνησις ἐξῆλθεν ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἀνωτάτου Θεοῦ, πρὸ τῆς κτίσεως κόσμου».

Ἡ πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν λατρεία ἐγένετο παγκόσμιος. Ἐν Σαῖδι τῆς Αἰγύπτου ἴδρυσαν αὐτὴν μεγαλοπρεπῆ ναόν. Οἱ Ρόδιοι ἐτίμησαν αὐτὴν ἐνθουσιωδῶς, νομίζοντες ὅτι κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς γεννήσεώς της ἐφιλοδώρησεν αὐτοὺς διὰ χροσῆς βροχῆς μετ' ὀλίγον ὅμως γενομένοι ἠλιολάτραι κρημέλησαν ἐξ ὀλονλήρου αὐτήν. Ἐν Ἀθήναις ἰδίως ἐλα- τρεύετο ὑπὸ τὰ ὀνόματα Παναθήνας, Παρθένος καὶ Ἀθηνᾶ· ὁ θεωρούμενος υἱὸς αὐτῆς Ἐπιχθόνιος διωργᾶνσεν ἐν Ἀθήναις ἑορτὰς ὀνομαζομένας Ἀθήνιας, τὰς ὁποίας ὁ βασιλεὺς τῶν Ἀθηνῶν Θησεὺς μετωνόμασε Παναθήνιας, ἧτοι ἑορτὰς πάντων τῶν τῆν Ἀθηνᾶν λατρευόντων. Καὶ τὰ μὲν μεγάλα λεγόμενα Παναθήνια ἐπικηνυρίζοντο κατὰ πενταετίαν, τὰ δὲ μικρὰ κατ' ἔτος.

Ἰνα τιμηθῶσι τὰς ἑορτὰς ταύτας, αἱ κόραι τῶν Ἀθηνῶν

διηροῦντο εἰς διάφορα στρατόπεδα ὠπλισμένοι διὰ λίθων καὶ ράβδων. Τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν τὸ σύνθημα τῆς μάχης ἐδίδετο, ἐφόρων ὡς μαινόμενοι ἢ μίᾳ ἐπὶ τῆς ἄλλης, ἢ πρώτη δὲ πίπτουσα ἐν τῇ μάχῃ ταύτῃ ἐθεωρεῖτο μεμολυσμένη, δι' ἣ καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς ἐρείπετο εἰς τὸ ὕδωρ, ἐνῶ ὠδή- γουον ἐν θριαμβευτικῇ πομπῇ τὴν μετὰ καρτερίας ἀντισχοῦ- σαν εἰς τὴν μάχην καὶ φέρουσαν περισσοτέρως πλεῖρας. Αἱ ἑορταὶ αὗται μετηνέχθησαν εἰς Ἀθήνας ἐκ τῆς Λιβύης.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν μεγάλων Παναθηναίων, ὁ λαὸς περιέφερον ἀνὰ τὰς ὁδοὺς ἐν μεγάλῃ πομπῇ καὶ παρατάξει πλοῖον κεκαλυμμένον διὰ τοῦ λεγομένου πέπλου, χιτῶνος λευκοῦ καὶ ἐλαφροῦ, ἀνευ περιχειρίδων, πεποικιλμένου διὰ χρυσοῦ, προσαρμοζομένου ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ὤμου καὶ ἀπει- κονίζοντος διὰ διαφόρων εἰκότων τὰς διασημοτέρας πράξεις τῆς τε θεᾶς, τοῦ Διὸς καὶ διαφόρων ἡρώων. Συνεπεῖα τῶν ἑορτῶν τούτων, ὄριζον βραβεῖα διὰ τοὺς ἀθλητὰς γυμναστι- κῶν παιδιῶν καὶ στέφανον ἐλαίας διὰ τοὺς ποιητὰς καὶ ἀοιδούς, εἰς ἀνάμνησιν τῆς διὰ τῆς ἐλαίας ἐπιτευχθείσης ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς προστασίας τῆς πόλεώς των· δι' ἣ καὶ πάντες οἱ ἐν ταῖς Παναθηναίαις παρτυγχάνοντες ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες ἔφερον ὑποχρεωτικῶς εἰς τὴν ἐτέραν τῶν χειρῶν κλάδον ἐλαίας.

ΑΘΗΝΑ Σ.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΕΛΛΑΣ. — Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐφορτάσθη μεγα- λοπρεπῶς ἡ πανηγυρις τῆς πεντηκονταετηρίδος τοῦ γηραιοῦ καθηγητοῦ τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας κ. Γ. Σούτσου. Θερμὰ συγχαρητήρια ἐδέχθη ὁ σεβαστὸς γέρον παρὰ πάντων τῶν συναδέλφων, μαθητῶν καὶ φίλων αὐτοῦ. Ἡ «Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν» εὐχεταὶ αὐτῷ ὅπως ζήσῃ πολλά ἔτη, ἵνα καὶ τὴν ὀγδοηκονταετηρίδα αὐτοῦ ἔτι πανηγυρίσῃ.

ΓΑΛΛΙΑ. — Ὁ πρόεδρος τοῦ Γαλλικοῦ ὑπουργείου εἰς τὸν κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ναυτιλιακῆς ἐκθέσεως, ἐκφωνήθηνα ὑπ' αὐτοῦ λόγον, ἐξῆρε τὴν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης ἐπιθυμίαν τῆς Γαλλίας, ἀλλὰ καὶ τὴν σταθερὰν ἀπόφασιν, ἣν αὐτὴ ἔχει νὰ μὴ θυσιάσῃ ὑπὲρ τῆς εἰρήνης οὔτε τὰ δίκαια οὔτε τὴν τι- μὴν αὐτῆς. Ὁ στρατηγὸς Βουλανζὲ ἐζήτησε παρὰ τῆς Βου- λῆς πίστωσιν 5 ἑκατομ. φράγκ. ὅπως ἐκτελέσῃ γυμνάσια ἐκστρατεύσεως κατὰ τὸν προσεχῆ Ὀκτώβριον. Ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴ ἀκούσασα τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Γοβλὲ ἐπέμεινεν ὅτι αἱ προτεινόμεναι οἰκονομίαι εἰσὶν ἀνε- παρκεῖς καὶ προσεκάλεσε τὴν Κυβέρνησιν νὰ παρουσιάσῃ νέας προτάσεις.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ. — Τὸ νομοσχέδιον τοῦ στρατηγοῦ Βουλανζὲ περὶ ἐκστρατεύσεως ἐνὸς σώματος στρατοῦ ἐνεποίησεν ἐν Γερ- μανίᾳ ζῶηράν ἐντύπωσιν, διότι οὐδενὸς σώματος στρατοῦ μὴ ὑποδεικνυομένου, ἅπαντα τὰ σώματα τοῦ γαλλικοῦ στρα- τοῦ δέον νὰ κινητοποιηθῶσιν.

ΑΓΓΛΙΑ. — Συμβιβασμὸς ἐπέηθε μεταξύ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας, δι' οὗ ὀρίζεται ἡ ἀμοιβαία αὐτῶν ἐνέργεια κατὰ τὴν χώραν τοῦ Ὄδῶ καὶ παραχωρεῖται τῇ Ἀγγλίᾳ ἡ Δου- γκαρέτη. Αἱ μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Ρωσίας περὶ τῶν ἀφγα- νικῶν συνόρων διαπραγματεύσεις ἐναυάχησαν.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ. — Ἀπερᾶσθη ἡ εὐθὺς μετὰ τὴν ἐπάνοδον τῶν Ἀθηνημόνων καὶ τοῦ κ. Σταϊλόφ εἰς Σόφριαν σύγκλησις τῆς μεγάλης Βουλγαρικῆς συνελεύσεως πρὸς ἀνανέωσιν τῆς κερρορηγμένης εἰς τὴν Ἀθηγημονίαν ἐξουσίας.

ΒΙΒΛΙΑ

Συνιστῶμεν θερμῶς πρὸς τὰς Κυρίας ἀναγνώστριάς ἡμῶν τὴν ἀπόκτησιν τοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Βίλλπεργ ἐκδοθέντος καὶ ἐκ τοῦ γερμανικοῦ μεταφρασθέντος συγγράμματος «Αἱ πρῶ-

ται τοῦ τέκνου φροντίδες καὶ τὰ πρῶτα καθήκοντα τῆς μητρός», ὡς ἀναγκαιοτάτου καὶ ἀπαραιτήτου διὰ πᾶσαν μητέρα. Ὑπὸ τοῦ συγγράμματος τούτου ὀδηγομένη ἡ νέα μήτηρ, δύναται νὰ ἀποφύγῃ ὅλας ἐκείνας τὰς δυσάρεστους δι' ἑαυτὴν καὶ τὸ τέκνον της συνεπεῖας, ἅς ἡ ἐντελής αὐ- τῆς ἀπειρία καὶ ἄγνοια συνεπάγεται πάντοτε.

ΑΔΑΛΗΘΟΓΡΑΦΙΑ

Καν. Ε. Θ. Μ. Ἀθήνας. Ἡ ἀπάντησις εὑρίσκεται εἰς τὸ ἀ- ἄρθρον τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 8 φύλλου. Γονή, ἧτις καταδικάζει, ἐνεργετ' ἀσυμβιβαστὸν τι πρὸς τὴν φύσιν καὶ ἀποστολὴν της. — Καν. Μ. Δ. Ἀθῆνας. Δημοσιευθήσεται. Καν. Ε. Π. Πάτρας. Δημοσιευθήσεται μετὰ σχολίων. — Καν. Δ. Ρ. Τήνον. Φύλλα ἀπεστάλησαν. — Καν. Σ. Α. Χίον. Ὑπολείπονται πρὸς συμπλήρωσιν τῶν δύο συνδρο- μῶν δύο χάρτινοι ὄραγμα. εὐαρεστηθῆτε ἀποστείλαι. — Καν. Αἰ. Κ. Μασσαλία. Εὐγνωμονοῦμεν διὰ πληθὺν συνδρομητῶν χρήματα ἐλήφθησαν φύλλα καὶ ἀποδείξεις ἀποστέλλονται. — Καν. Α. Μ. Ὁδησσόν. Ἀπεστάλησαν τὰ 15 ζητηθέντα φύλλα μετ' ἀποδεί- ξων. — Καν. Ε. Π. Ρέθυμνον. Εὐγνωμονοῦμεν διὰ τοὺς νέους συνδρομητὰς ἀποστέλλονται φύλλα καὶ σχετικὴ ἀποδείξεις. — Καν. Μ. Ζ. Ε. Κ. Χανιά. Φύλλα ἀποστέλλονται μετ' ἀποδείξεων διὰ τοὺς νέους συνδρομητὰς. — Καν. Αἰ. Χ. Πειραιᾶ. Χρήματα ἐλή- φθησαν ἀποστέλλομεν ἀποδείξιν καὶ φύλλα. Γράψετε ἡμῖν διεύθυν- σίν σας. — Καν. Γ. Δ. Ἴσμαήλιον. Φύλλα ἀπεστάλησαν. — Καν. Μ. Ρ. Προῦσσα. Εὐχαριστοῦμεν φύλλα ἀποστέλλομεν. — Καν. Ρ. Μ. Τραπεζοῦντα. Εὐγνωμονοῦμεν δι' εὐγενεστάτην καὶ πατριωτικωτάτην ἐπιστολήν φύλλα ἀποστέλλονται. Καν. Χ. Α. Ἡράκλειον. Εὐχαριστοῦμεν φύλλα νέων συνδρομητῶν ἀποστέλ- λονται. — Καν. Ε. Θ. Πάτρας. Δημοσιευθήσεται. — Τῇ ζητούσῃ συμβουλήν ἀνοπογράφω; παραπέμπομεν εἰς τὸ ὑπ' ἀρ. 6 φύλλον.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ὁρολογιοποῖς τις τοῦ Βιλινζεν ἔφερε κατ' αὐτὰς εἰς πέ- ρας τῆς συνεργασίᾳ καὶ ἐπινοήσεως τῆς νεαρᾶς τεχνιτικῆς συζύ- γου αὐτοῦ ὀρολόγιον τι, ὅπερ ὑπερτερεῖ πάντα τὰ μέχρι σή- μερον γνωστὰ τῆς μηχανῆς ἀρ. σουργήματα. Τὸ πλάτος αὐ-

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

ΣΟΦΙΑ ΕΑΡΟΣ

Εἶναι ἄνθρωπος δειλὸς καὶ συνεστακλμένος ἡ εὐτυχία ἐπίε- σε τὴν καρδίαν σου, διότι καθ' ἣ φαίνεται δὲν ἐτυνεύθισε νὰ εἶναι εὐτυχής.

Ἴσως εἶπεν ἡ κόρη· διὰ τοῦτο θὰ προσπαθήσω νὰ ἀπομα- κρύνω ἀπ' αὐτοῦ, πᾶν ὅτι δύναται νὰ τὸν συγκινήσῃ. Ἰδω- μεν, ἀγαπητὴ μητῆρ, τί σὲ ἐπεπόρτισε νὰ μοὶ εἶπῃς.

Ὑπάγει εἰς Παρισίους ἵνα τακτοποιήσῃ τὰς ἐκεῖ ὑποθε- σεις σου. Μετὰ δεκαπέντε ἡμέρας θὰ μεταβῶμεν καὶ ἡμεῖς εἰς συνάντησιν σου καὶ θὰ κατοικήσωμεν εἰς οἰκὴμά τι, ὅπερ θὰ προετοιμάσῃ δι' ἡμᾶς μετὰ ἕνα μῆνα νυμφεῖσθε. Μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης μοὶ ἐζήτησε τὴν ἄδειαν νὰ σοὶ γράψῃ, ἵν καὶ παρεχώρησα αὐτῷ.

Γεννηθῆτω τὸ θέλημά σου, μητῆρ μου. Ἡ εὐτυχία σου εἶναι ἐξησφαλισμένη, τέκνον μου, διότι ὁ κ. Θεόδωρος ἔχει ἀγαθωτάτην καρδίαν.

Μετὰ μίαν ὥραν ὁ κ. Θεόδωρος εἶχε λάβει τὴν εἰς Παρι- σίους ἄγουσαν. Πρῶτη αὐτοῦ φροντίς μετὰ τὴν ἐκείσε ἀφίξιν

τοῦ εἶναι δύο μέτρων καὶ 75 ο)ο, τὸ ὕψος τριῶν μέτρων καὶ 50 ο)ο καὶ τὸ βάθος 56 ο)ο. Δεικνύει τὸ δαιμόνιον τοῦτο ἀρι- στούργημα, τὰ δευτερόλεπτα, τὰ λεπτά, τὰ τέταρτα, τὰς ὥρας, τὰς ἡμέρας, τὰς ἐβδομάδας, τοὺς μῆνας, τὰ συνήθη ἔτη ὡς καὶ τὰ Βίσεκτα μέχρι τοῦ τελευταίου δευτερολέ- πτου τοῦ ἔτους 9,999.

Δεικνύει ἐπίσης ὅλας τὰς φάσεις τῆς Σελήνης κατὰ τὸν ὀρισμένον χρόνον καὶ τὴν ὥραν ὑπὸ τὰς διαφόρους μοίρας τοῦ Ἰσημερινοῦ καὶ τῶν Μεσημβρινῶν. Ἐκεῖνο δὲ ἰδίᾳ, ὅπερ κινεῖ τὸν θαυμασμόν τοῦ βλέποντος τὸ ἀριστούργημα τοῦτο, εἶναι ἡ πληθὺς τῶν ἐν αὐτῷ δρόνων προσωπῶπων. Ἀνθρωπίσκος ἐμφανίζεται καὶ κινῶν κανονικῶς ράβδον τινὰ κτυπᾷ τὰ τέ- ταρτα. Οἱ δώδεκα Ἀπόστολοι κτυπῶσιν ἐναλλάξ τὰς δώδεκα ὥρας· ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς φέρει τὸ νέον ἔτος· ἀνθρωπίσκοι προ- σιωποιοῦντες τὰς τέσσαρας περιόδους τῆς ζωῆς μεταβάλλουσι τὰς τέσσαρας ὥρας τοῦ ἔτους· οἱ Χερουβείμ καὶ Σερα- φείμ δεικνύουσι τὴν ἀνατολὴν καὶ δύσιν τοῦ ἡλίου· τὰ δεκα- τρία ζωδιακὰ σημεῖα παριστώσι τὸ σεληναῖον ἔτος· ὁ θύνα- τος παρουσιάζεται τὴν τελευταίαν τοῦ Δεκεμβρίου ἡμέραν.

Σαλπικηταὶ καὶ μικροὶ κήρυκες ἀγγέλλουσι τὴν ἀφίξιν τῆς νυκτός. Ἀλέκτορες δὲ ποικιλόχρους καὶ ζωηροὶ τὴν τῆς πρωῆς. Τὴν ἄνοιξιν φέρουσι αἱ χελιδόνες αἵτινες ψάλλουσι ἀρμονικώτατα. Τὸ Πάσχα παρίσταται διὰ 14 εἰκόνων, πα- ριστανουσῶν τὰ τοῦ Χριστοῦ πάθη. Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ὠοῖα μουσικὰ τεμάχια παιζόμενα διὰ μουσικοῦ τινος κιθω- τίου, ἐμπερικεκλεισμένου ἐντὸς τοῦ ὀρολογίου, τέρπουσι τὸν ἄκουσάτην. Δέκα ὀκτὼ διάφοροι μηχανισμοὶ θέτουσιν εἰς ἐνέργειαν τὸ ἀριστούργημα τοῦτο τῆς γυναικείας ἐπινοήσεως, τὸ περιλαμβάνον 83 πλάκας.

του ὑπῆρξε νὰ γράψῃ πρὸς τὴν Σοφίαν θερμοτάτην καὶ τε- τρασέλιδον ἐπιστολήν· μαντεύετε βεβαίως τὰ ἐν τῇ ἐπιστολῇ ταύτῃ γραφόμενα.

Ὅταν νέα τις κόρη ἀγαπᾷ, ὅταν διὰ πρώτην φορὰν αἰ- σθάνεται ἐν τῷ στήθει αὐτῆς τὸν πρῶτον ἐκείνον τοῦ ἔρω- τος παλμόν, τὸν πρόδρομον βίου ἀγνώστου, ὅτε τὸ πρῶτον ἡ ψυχὴ αὐτῆς γίνεται μήτηρ νέου αἰσθημάτων, βεβαίως ἐπι- στολῇ τετρασέλιδος γραφεῖται ὑπὸ τοῦ ἀγαπωμένου προσώπου εἶναι τι γλυκὺ καὶ εὐχάριστον. Εἶναι ἄρωμα ψηλαρητόν, εὐ- ωδία ὀρατὴ τοῦ ἀπομεμακρυσμένου τούτου ἔρωτος καὶ αἰ ἐν τῇ ἀποσφραγιζομένῃ ἐπιστολῇ λέξεις περιπέττανται, ὡς τὰ ἐκ τοῦ κλωβοῦ τῶν ἐξερχόμενα θελκτικὰ πτενά, κύκλω αὐτῆς, τονίζουσαι γλυκεῖαν καὶ θυμῆρη μελωδίαν· χωρὶς νὰ ὑπολο- γίσωμεν ὅτι ἡ νεαρὰ κόρη δὲν ἀναγκάζεται νὰ συγκρατῆται πρὸ τῆς ἐπιστολῆς, ὅπως πρὸ τοῦ ἐρωμένου προσώπου ὅτι δύ- ναται νὰ ἐπικνηγῶσῃ καὶ θωπεύσῃ, οὕτως εἶπεν, τὰς λέξεις τὰς τερπούσας τὴν ψυχὴν αὐτῆς, περιβληθῆ δὲ δι' αὐτῶν παντοιοτρόπως ὡς ἡ φιλάρετος περιβάλλεται διὰ πολυτι- μων κοσμημάτων. Ἀλλὰ ὅταν, ὡς ἡ Σοφία, γινώσκῃ ἐκ τῶν προτέρων, ὅτι ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἐπιστολῆς ταύτης οὐδεμίαν τῆς καρδίας αὐτῆς χορδὴν θέλει κινήσει, ὅτι οὐδὲν κό- σμημα τῶν ἐν τῇ κοσμηματοθήκῃ ταύτῃ ἀρμόζῃ αὐτῇ, ὅ- ταν ὁ ἔρως της εἶναι συλλογισμὸς καὶ ὑπὸ τοῦ καθήκοντος πα- ραινεόμενος θέλει μεταβληθῆ εἰς συνήθειαν, τότε δικαίως

Ὁ διάσημος Γερμανὸς ἠθοποιὸς Πασάρ, εἶχε νυμφευθῆ πρό τιτων ἐτῶν μετὰ τινος ἰατροῦ. Μετὰ παρέλευσιν τριῶν ἢ τεσσάρων ἐτῶν ἐζήτησε τὸ διαζύγιόν του, ὅπερ τῇ συναινέσει τῆς συζύγου του ἔλαβε. Μετ' ὀλίγον καιρὸν ἐνυμφεύθη ἐκ δευτέρου μετὰ τῆς πρώτης συζύγου του. Πρό ὀλίγων δὲ ἐβδομάδων διεζύχθη καὶ πάλιν αὐτῆς.

Θὰ εἶναι ἄρα ἡ τελευταία φορὰ ;

ΝΟΣΤΙΜΑ

Μικρὸς τις παῖς ἀφοῦ ἀνέγνωσεν ἑκατοστὴν ὅλην ἐπιτομῶν ἐπιγραφῶν, ἐξυμνουσῶν τὰς ἀρετὰς τῶν θανόντων, στραφείς πρὸς τὸν πατέρα του ἠρώτησεν αὐτὸν μετὰ παιδικῆς ἀφελείας. «Ποῦ λοιπὸν, πάτερ μου, θάπτουν τοὺς κακοὺς.»

Κατηγορούμενός τις ἐρωτήθηκε μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς διαδικασίας, ἐὰν ἔχη γὰ προσθήσει τι πρὸς ὑπεράσπισίν του, καὶ μὴ εὐχαριστηθεὶς ἐκ τῆς ὑπερασπίσεως τοῦ συνηγόρου του, ἀπήντησεν· οὐδὲν κύριε Πρόεδρε· ζητῶ μόνον τὴν ἐπιείκειαν τοῦ δικαστηρίου. . . ὑπὲρ τοῦ συνηγόρου μου !!!»

Τὴν εἰκοστὴν τρίτην Ἀπριλίου ἐώραξε πλοῦτιός τις φιλάργυρος. Ὁλόκληρος μουσικὴ ὀρχήστρα ἤρχισε γὰ παιζῆ λαμπρὰ μουσικὰ τεμάχια πρὸ τοῦ παραθύρου του. Μετὰ τὴν μουσικὴν ταύτην ἐκτέλεισεν ὁ φιλάργυρος ἠνοιξε τὸ παράθυρόν του καὶ ἀποτεινόμενος πρὸς τοὺς μουσικοὺς εἶπε, «Πόσοι εἰσθε Κῆροι ;» — «Εἴκοσιν Εὐγενέστατε» —

Ἡ κόρη αὕτη εἶναι περίλυπος πρὸ τοῦ τεμαχίου τούτου τοῦ χάρτου, φύλλου νεκροῦ, δένδρου, ὅπερ οὐδέποτε ἤνθησε· δικαίως αὕτη ἀφῆκε τὴν κεφαλὴν της γὰ πέση περιλύπως ἐντὸς τῶν χειρῶν της καὶ τὰ δάκρυά της περιέφερον τὰς λέξεις, ἃς ἀνεγίνωσκε. Τὰ ὑπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῆς πρῶτον ρεύσαντα δάκρυα ἔπεσαν ἐπὶ τῆς ἐπιστολῆς αὐτῆς. Ὁ ἔρωσ εἶναι τι ἄπειρον· ὅταν δὲν ἐκπροσωπεῖ τὸν οὐρανόν, ἐκπροσωπεῖ τὴν ἔρημον.

Ἀπήντησεν, ὅτι εἶχε γὰ ἀπαντήσῃ· ἀλλ' ἐν τῇ εὐγενείᾳ αὐτῆς καρδίᾳ ὑπῆρχον τοιοῦτοι ἀνεξάντλητοι θησαυροί, ὥστε ἡ ὑπὸ αἰσθήματος οἴκτου ὑπαγορευθεῖσα ἐπιστολὴ της ἱκανοποίησε πλερῆστατα τὰς τοῦ κ. Θεοδώρου ἀξιώσεις, ὅστις μετὰ παραφορᾶς κατησπάζετο τὴν ἐπιστολὴν ἐκείνης, πρὸς ἣν εἶχεν ἀφιερῶσει πάσας τὰς περὶ μέλλοντος ἐλπίδας αὐτοῦ.

Κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα συνῆθροίξε τὰ ἀναγκαιὰ διὰ τὸν γάμον του ἔγγραφα, ἔκαμνε τὰς ἐτοιμασίας του διεκόσμηε τὸν οἶκόν του καὶ τῇ συγκαταθέσει τῆς Κατ' Ἐαρος ἐδημοσίευσεν διὰ τοῦ ἱερέως τοὺς γάμους του.

Μετὰ παρέλευσιν δέκα πέντε ἡμερῶν, ἔγραψεν ἐπιστολὴν πρὸς τὰς Κυρίας ταύτας, δι' ἣς ἐγνωστοποίησε αὐταῖς, ὅτι τὰ πάντα ἦσαν ἔτοιμα καὶ ὅτι ἐπερίμενον αὐτὰς μετ' ἀνυπομονησίας.

Τὴν ἡμέραν ταύτην ὁ κ. Θεόδωρος ἠδύνατο γὰ χραιμεύσει εἰς ὀξυδερκῆ τινα παρατηρητὴν, ὡς ἀντικείμενον περι-

«Σὰς εὐχαριστῶ λοιπὸν καὶ τοὺς εἰκοσι θερμότατα» καὶ τὸ παράθυρον ἐκλείσθη ἐκ νέου.

Μεγαλοπρεπῶς κατ' αὐτὰς ἐτελείσθη ἡ βάπτισις μονογενοῦς υἱοῦ πλουσίου τινὸς τραπεζίτου. Ὅτε οὗτος προσῆλθεν ἵνα ἐν τοῖς ληξιαρχικοῖς βιβλίοις τῆς ἐκκλησίας θέσῃ τὴν ὑπογραφήν του, ἀφηρημένος ὑπέγραψεν «ὁ πατὴρ Γεώργιος Π. καὶ Συτροφία»

Γνωμικὰ

Τὸ ψεῦδος ὁμοιάζει πρὸς σφαίραν ἐκ χιόνου· ἐνόσω κλύεται, τότε ἐξογκούται.

Δαπανηροτέρα εἶναι ἡ διατροφή ἑνὸς ἐλατιώματος ἢ δύο τέκνων. (Φραγκλῖνος)

Ὁ ὕπνος εἶναι γλέπτης γενναϊοδώρος, ὅστις δίδει εἰς τὰς σωματικὰς δυνάμεις, ὅτι ἀφαιρεῖ ἀπὸ τοῦ χρόνου. (Ἐλισάβετ. βασίλισσα τῆς Ρουμανίας).

Τέλεις οὐκ εἶναι εἰμὴ ἐκείνοι, οὓς δὲν γνωρίζομεν. (Μαρκησία de Bouffers)

Συνταγὰ Μαγειρικῆς

ΚΡΕΜΑ. Μία ὀκτ' γάλακτος βρασμένου τὸ ὅποσον ἀρίστε γὰ κρούσῃ. Κτυπάτε ἐξ κρούου ὡσὺν φρέσκων ἐπὶ εἴκοσι λεπτά καὶ ρίπτετε αὐτὰ ἐντὸς τοῦ γλιαροῦ γάλακτος, ἀναμιγνύετε διαρκῶς ταῦτα διὰ καθαροῦ ξυλίνου κοχλιαρίου. Κοπανίζετε 80 δραμ. ζαχαρώσεως ὀλίγην βανίλιαν καὶ δύο κοχλιάρια φαρίνας ἢ κόλλας, ἣν διαλύετε ἐντὸς κωσθίκου ψυχροῦ γάλακτος, ρίπτετε τὸ ὅλον ἐντὸς τῆς κρέμας, ἣν ἀδιακόπως ἀναμιγνύετε διὰ τοῦ ξυλίνου κοχλιαρίου, ὅπερ πάντοτε περιστρέφετε κανονικῶς. Βράζετε τὴν κρέμαν, ἀναμιγνύουσι αὐτὴν διαρκῶς ἐπὶ ἀσθενεστάτης πυρᾶς, ἕως ὅτου συμπαγῆ. μετὰ τοῦτο σερβίρετε αὐτὴν καὶ ἅμα κρούσῃ τὴν τρώγετε.

ἔργου μελέτης. Ἀφοῦ ἔγραψε τὴν ἐπιστολὴν του, ἠγέρθη ἐκ τῆς θέσεώς του, ἐστάθη ἀπέναντι τοῦ κατόπτρου του καὶ προσήλωσεν ἐπ' αὐτοῦ βλέμμα ἀτενὲς καὶ ἐρευνητικόν.

Ἦθελέ τις εἶπει, ὅτι ἐζήτηι ν' ἀντιληφθῆ ἐν ἑαυτῷ πράγματός τινος, ὅπερ τῷ διέφευγε καὶ ἀναγνώσῃ τι εἰς τοὺς ὀφθαλμούς του. Ἐφερε δις τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ μετώπου, ἐμελέτησε τὸν τρόπον τῆς ἀναπνοῆς του, συνέστειλε τοὺς τοῦ προσώπου του χαρακτῆρας· μετὰ τοῦτο ἀνέλαβε τὴν προτέραν του φυσιογνωμίαν καὶ ἐξηκολούθει γὰ ἐγκατοπτρίζεται· προσκολληθεὶς δὲ σχεδὸν ἐπὶ τοῦ κατόπτρου ἐζήτηι γὰ ἀνακαλύψῃ μυστήριόν τι ὑπὸ τὴν ὑποκρίνον ὀχρότητα του. Διήνοιξε τὰ χεῖλη του, προσέκρουσε τοὺς ὀδόντας τὸν ἕνα ἐπὶ τοῦ ἄλλου, καὶ ἀφοῦ διὰ τῶν χειρῶν ἐψηλαφίσθη πανταχοῦ, ἀφοῦ ἐν πρὸς ἐν ἀνέτρεψε καὶ μετεκίνησε τὰ διάφορα τοῦ σώματος αὐτοῦ μέλη, δι' ὃ τρίτος θὰ ἐξελάμβανε βεβαίως αὐτὸν παράφρονα, καὶ ἀφοῦ πάλιν τὴν φυσικὴν του ἀνέλαβε στάσιν καὶ μορφήν, ἐψιθύρισεν ἐντὸς τῶν ὀδόντων : εἶμαι καλά, κάλλιστα.

Μετὰ τοῦτο ἐνεδύθη καὶ παρατηρῶν πάντοτε λοξῶς τὸ κατόπτρον του, ἐτόνιζεν ἀσμάτιόν τι, καθ' ὃν τρόπον δευλὸς τις διερχόμενος ἔρημόν τινα συνοικίαν τραγωδεῖ, ἵνα τοὺς φόβους του διασκεδάσῃ.

(ἰκολουθεῖ).